

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

Paul Persson, Rune Gelinder och Karl-Henrik Henriksson

SOMMARTID – VÄCKELSETID
EVANGELIUM ÄR GUDS KRAFT

TÄLTMÖTEN PÅGÅR I HELA LANDET

NR 16

15 – 30 AUGUSTI 1967

PRIS 1:10

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgironr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGARD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 54420 - 1967

Andlig väckelse – vad är det?

När man står uppe i en väc-
kelses begynnelse och upplever
det andliga skeendet i sitt liv
som en revolt mot inkrökta
åsikter och förlegade verksam-
hetsmetoder, kan det kanske
inte skada med en stunds efter-
tanke. —

Skall alla de gamla normerna
nu kastas överbord som något
värdelöst gods från förgångna
väckelserörelser, eller kommer
det att kännas igen något i den
nya väckelsen, som bär före-
gångarnas stämpel.

Finns det t. ex. någon anled-
ning för oss att bära med det
pietistiska draget och behöver
vi skilja oss från världens lev-
nadssätt, i klädsel, moral och
livsstil? Behöver vi vara noga
med, vad vi mättar oss med av
litteratur och TV-program?

Ja, förvisso. —

När människorna i Efesus
upplevde frälsning, blev det
klart för dem, att de inte längre
kunde ha något samröre med
den litteratur de tidigare tagit
del av utan man brände upp den
i allas åsyn. Och så står det:
"På detta sätt hade Herren
framgång och visade sin kraft."
Se Apg. 19.

Vi upplever, hur synden blir
mer raffinerad i vårt land.
Brotten grövre, otukten allt
vanligare, andan allt hårdare
och djävulens inflytande över
individen allt starkare. Här be-
hövs ett folk, som är en ständig
protest, i arbetet, i kamratkret-
sen och i samhällslivet mot res-
pektlösheten för de andliga vär-
dena. —

De gångna väckelserörelser-
nas folk upplevde det andliga
uppvaknandet så starkt, att en
radikal skilsmässa från det
gamla livet blev naturligt. Det-
ta förde med sig mycket lidan-
de och förföljelse men fostrade
fram karaktärer, som gav väc-
kelsen stabilitet och seghet.

En väckelse rinner snart ut i
ett intet, om inte alla broar till
världen bränns. Det är en sak
att få pingst, men en annan att
behålla den. Vad Jesus i dag
som alltid behövt är ett folk,
som har mod och kraft att gå
emot den ande, som korsfäste
Jesus, ett korsbärande folk, som
tar alla de konsekvenser Jesu
efterföljelse kan tänkas få.

Gud hjälpe oss var och en,
att inte denna världens furste
har några intäkter i oss, så att
vli blir en kvarlåtenskap, när
brudeskaran hemförlovas. Se
han kommer snart! Amen, kom
Herre Jesus!

Anders Duveskog
Nybro

Anders Duveskog

Nr 16

15 AUG. 1967

Årg. 8

Björne Erixon:

ENSIDIGHET ELLER MÅNGFALD? III

Jag har i de föregående artiklarna berört några delikata problem. Ty det är väl ändå bäst att i allt söka vara så ärlig man kan? Jag hoppas verkligen att ingen lider av skyglappsmentaliteten. —

Nu gäller det att enas om de verkligt *avgörande* tingen. Det kan väl inte vara meningen att en del människor skall löpa efter var och en sin predikant? Vi måste bli mer ödmjuka och inse vårt behov av varandra! Men tyvärr är det så att de människor som har mest att lära av varandra ofta går åt olika håll. Och så går man miste om stora välsignelser! —

Tron utan gärningar är död! Men *döda* gärningar, d. v. s. köttets prestationer, har inget med den *levande* tron att göra! Dock, ur den levande tron framspringer levande gärningar, Gud till behag och nästan till hjälp. Av frukten känner man trädet. Gud vill — och är tvungen att — jaga upp oss ur *bekvämlighetens och passivitetens och jagets förtärande isgrotta*.

Upplös bänkpartiet! Med fromma nickanden och instämmanden framlever många sitt s. k. kristna liv såsom Ordets hörare. Men hur många är Ordets görare? Underlåtenhet är ett fruktansvärt lyte, ja synd, hos alltför många av oss. Här måste det bli väckelse. En kristendom utan konsekvenser är ynkedom.

Jesu *revolutionära* kallelse till sann efterföljelse har så till den grad gått förlorad bland

Hans officiella bekännare att all dess forna dragningskraft i många fall nästan helt upphört. Hos andra kristna finns en tendens att — på ett nytt sätt — än en gång söka uppliva något av 1920-talets sociala evangelium. Hos ytterligare andra möter vi en oro och ett visst uppvaknande till förnyad evangelisk aktivitet, delvis som ett försök till svar på den utmaning till hjälpaktioner som den oerhörda nöden hos många innebär. Vi måste bli *kristna revolutionärer* i Andens kraft om Gud i någon mån skall få en chans att på sitt sätt och med sina medel, svara på den utmaning hela tidssituationen ställer oss inför. —

Jesu missionsbefallning, i *hela* sin dimension, måste åtlydas av Kristi soldater som helt medvetna om situationens allvar och om Guds stridsmedel går in i den andliga striden utan minsta tanke på egen bekvämlighet eller någon baktanke om att komma upp på religiösa tio i topp-listor. Den religiöst förklädda egoismen stödd av en inkörd vana av ständig underlåtenhet får nu för alltid dödsstöten. Genom den nya Kristusnaturen får vi inte bara *vilja* utan *makt* att *av fri vilja i kärlek* lyda Gud. "Så skulle lagens krav uppfyllas i oss, som vandra icke efter köttet, utan efter Anden." Rom. 8: 4. Överlämna så dina lemmar åt Gud som vapen i rättfärdighetens tjänst! Ty detta leder till en härlig skörd: *helgelse*. Se Rom. 6: 22. —

Det finns ett underbart sammanhang i andra

Petri brev. Det innehåller en nyckel, som öppnar dörrar in till nya andliga rikedomar. Låt oss läsa: "Allt det som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som har kallat oss medelst sin härlighet och underkraft. Genom dem har han ock skänkt oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att Ni skall, i kraft av dem, bli delaktiga av gudomlig natur och undkomma den förgängelse som i följd av den onda begärelsen råder i världen." 2 Petr. 1: 3 f.

Fortsättningen av detta sammanhang är väldigt belysande. Lägg märke till förmaningarna och uppmaningarna! Vår tro måste leda till dygd, det är ett rättfärdigt leverne, som skall föra till kunskap, i den må vi bevisa återhållsamhet, som bör leda till ståndaktighet, som bör föra till gudsfruktan, i den skall vi bevisa sann broderskärlek. Och gränsen flyttas slutligen ut till att gälla alla: Allmänlig kärlek.

OBSERVERA!! Vad sker nu om dessa resurser och möjligheter kommer till sin rätt? Ja, vad står det? "Ty om detta finns hos er och mer och mer förökas, så tillstodjer det er inte att vara overksamman eller utan frukt ifråga om kunskapen om vår Herre Jesus Kristus." 2 Petr. 1: 8.

Min vän! Använd nu denna nyckel och du kommer att föras in i en märklig tillväxt- och mögandeprocess till allt större nåd att tjäna din mästare! —

Gud vill lösa ut *allt infruset kapital* av tro, hänförelse och offervilja! Han vill att alla gåvor som ligger *latent* skall på nytt komma i bruk! "Icke kommer var och en in i himmelriket, som säger till mig: Herre, Herre, utan den som gör min himmelske Faders vilja." Matt. 7: 21. —

Många flyr in i bönen — istället för att lyda Gud! Det är en djupt tragisk "verklighetsflykt". Här måste *trons lydnad* upprättas. Ty den levande tron manifesterar sig alltid som lydnad för Guds uppenbarade vilja. Och detta sker inte av fruktan för straff eller i servilitet. Men genom den nya naturen har vi fått **MAKT** och **MÖJLIGHET** att av *fri vilja* och i *spontan kärlek* lyda Gud. "Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta." Ps. 40: 9. Läs vad det sägs om sambandet mellan Jesu lydnad och vår. "Så lärde han, fastän han var 'Son', lydnad genom sitt lidande: och när han hade blivit fullkomnad, blev han, för alla dem som är honom lydiga, upphovet till evig frälsning..." Hebr. 5: 8 f. —

Beviset på att vi älskar Gud är att vi håller Hans bud. Och Hans bud är inte tunga. 1 Joh. 5: 1 ff mfl. Och vad är då Hans bud? Ja, vad säger Jesus själv? "Detta är mitt bud, att Ni skall älska varandra såsom jag har älskat Er."

Joh. 15: 12. Detta kan *endast* ske på *ett enda* sätt: Genom Guds kärlek, utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande. Och den Anden har Gud gett åt dem som *lyder* Honom. Apg. 5: 32.

Det gäller alltså att ta på sig Jesu ok. Det ger rätt förhållande mellan **FRIHET OCH ANSVAR**.

Du enskilde kristne! Har Du lärt Dig ansvarets plikter och fröjder? Att vara frälst och frigjord betyder *under inga villkor* att göra som man vill! *Är Du en ansvarslös lösgångare? Ju mer frigörelse — desto mer ansvar!* Du är frälst och frigjord från ett liv i syndens tjänst och slaveri till en helt ny tjänst. Vilken Herre tjänar Du? **INGEN** kan tjäna **TVA** herrar. Matt. 6: 24.

Vi är alla insatta i ett *totalt* förvalterskap. Och inför Gud skall vi göra räkenskap för — inte andras — utan våra egna gärningar. —

Ingen framgångsrik evangelist, ej heller underbara väckelsemöten kan på något vis eliminera eller beröva Dig *ditt personliga* evangelisationsansvar. Ej heller förminska det. Så kunde vi resonera om *hela* vårt ansvar. **GRÄV INTE NER DITT PUND!** —

En del kristna vill helst vara med när det är härligt och framgång, men har motvilja mot att vara med i kampen när det kostar på. Sötebröds-kristna!

Dock är det så, att *först* när vi kommit in i ett ansvarsfullt och meningsfullt tjänande under det enda ok som ej förnedrar, nämligen Jesu ok, som den djupaste och härligaste glädjen blir en bärande kraft mitt i de svåraste förhållanden.

Ja, i Kristuslidandet, den *förmån* som endast den trogne och hängivne Kristus-lärjungen av nåd kan få uppleva på trons framkomliga, ofta törnbeströdda, levande väg, uppenbaras alltid något av Guds egen härlighet. Kol. 1: 24, 1 Petr. 4: 14.

Alla frälsta har en stor möjlighet. Vi kan nämligen få frambära våra kroppar "till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer". Rom. 12: 1. Men *innan* vi kan frambära detta offer så måste det, från vår sida, komma ett annat offer. Ty det står så: "Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande..." Ps. 51: 19. — Nu kan vi frambära våra levandegjorda kroppar *till att bli* och vara Kristi lemmar. Detta är fantastiskt! Vilka väldiga konsekvenser borde inte det få för vårt leverne! —

Mina händer är nu Jesu händer. Då kan jag inte längre göra vad som helst. —

Min tunga är nu Jesu tunga, och jag kan inte längre göra vad som helst. —

Min tunga är nu Jesu tunga, och jag kan nu tala både välsignelse och förbannelse? Omöjligt! Inte heller kan vi väl längre vara med i den

TÄLTMÖTEN I RÄTTVIK

Tältet var rest på den stora "Knektplatsen"

I Rättvik har hållits två veckors tältmöten. Rättvik är ju en allmänt omtyckt turistort, där det varje år samlas tusentals turister. Många av dessa hittade också vägen till tältet, som nästan varje kväll var fullsatt. En del av vännerna som var med på Kärrsjöveckan har också funnit att det går utmärkt att stanna till i Rättvik

för att på olika sätt hjälpa det fåtal vänner som finns på platsen.

Under de båda veckorna har bröderna Erik G. Eriksson, Anders B. Andersson, Ernst Högländer, Bolags Anders och Gösta Svensson förkunnat nådens evangelium. Bertha Svensson och Marita Hammar har tjänat Gud med sin sång.

Vi har tydligt förnummit att Jesus varit mitt ibland oss. Varje kväll har människor sökt sig fram till Korset. Syndare har blivit lösta från satans bojor, andra har blivit fyllda med den Helige Ande och många har blivit förnyade och fått en ny blick på Jesus, trons hövding och fullkomnare.

Karin Melin

smutsiga hantering som bibeln kallar förtal? Då sprider vi inte "gödsel" land och rike runt! Istället har vi fått möjlighet att offra "lovet offer", det är att prisa och upphöja Guds namn. Hebr. 13: 15. Om vi ändå kunde lära oss att tala positivt om varandra och om Guds verk! —

Helgelsens hemlighet ligger däri att vi inser att vi nu blivit Guds tjänare. Ty i detta faktum ligger löfte om skörd, som just är den eftertraktade helgelsen. Rom. 6: 22.

Ställ Dig i Guds tjänst! Ge Dig åt Honom!

Upplåt Din kropp som bostad åt den Helige Ande! Låt Din kropp vara ett tempel åt den Helige Ande! —

DOCK. Grunden för våra offer och vår helgelse är **JESU FULLKOMLIGA OFFER!** "Ty med ett enda offer har han för beständigt fullkomnat dem som bli helgade." Hebr. 10: 14. Vi har ju kommit in i det andliga prästerskapet, med smörjelse och sanktion från Himmels Gud, vi "som skall frambära andliga offer, vilka genom Jesus Kristus är välbehagliga för Gud." 1 Petr. 2: 5.

ATT "GÅ UTANFÖR

I dag är det icke konung Kores som har givit oss fullmakt att gå ut i frihet. Gud har sänt sin egen älskade son till oss, Jesus Kristus, vår store kung Immanuel och på Hans ord får vi återvända till den frihet som tillhör Guds barns härlighet. Halleluja!

Vad är det som gör, att man i vår tid har så svårt att förstå den andliga lovsången? Jo, man har inte upplevt frigörelsen utan lever som trälar under främmande makter. Det är många ting som kan binda och hålla människan fången. —

Min älskade vän, låt mig säga dig att friheten är proklamerad. Du kan "gå ut" ur fångenskapen och in i löfteslandets härlighet. Ingenting behöver längre hålla dig kvar i det gamla! Tag ut av den arvslott som tillhör dig. —

Liksom Israels barn fordom tågade ut ur syndens Egypten och fångenskapens Babylon, får du också inte bara lämna synden och världen utan också gå ut ur den religiösa fångenskapens träldom.

DET ÄR EN KALLELSE TILL DEN ENDA SANNA ANDLIGA GEMENSKAPEN

Det har talats mycket om splittring i den kristna världen den sista tiden — och det är splittring. Men vi ska komma ihåg att det finns *en splittring som är riktig och fullt bibelbaserad*. Eller vad ska vi säga om sådana bibelord som detta: "Vänd dig bort ifrån sådana..." — Från vilka? Jo, från dem som har "gudaktighetens sken, men förneka dess kraft". — Det finns andra bibelord som säger detsamma. Guds ord bjuder oss att ta radikal ställning för Jesus Kristus. Lyder vi, då åstadkommer vi splittring. —

Uppmaningen att "gå ut" utanför lägret gavs av Hebréerbrevets författare till troende judar, som säkerligen var väl hemmastadda i Bibeln. Det var judar, som uppehöll gemenskapen med

synagogan i den gammaltestamentliga gudstjänsten. Det fanns sådana som en gång lämnat denna gemenskap, men nu på nytt ville återvända till den, och därför skriver aposteln: "Låtom oss icke övergiva vår församlingsgemenskap såsom somliga hava för sed", eller som det står i grundtexten: "Låtom oss icke övergiva vårt församlande till Jesus Kristus." —

När vi samlas omkring Jesus då blir det en sann församlingsgemenskap, Halleluja! Församlingsgemenskap utan Jesus finns inte. Det är varken organisation eller kyrka som skapar gemenskap. Församlandet till Jesus Kristus är den enda sanna församlingsgemenskapen. Att gå ut, utanför lägret, är alltså en uppmaning till Guds folk att församla sig omkring Jesus Kristus. —

Guds ord säger oss också att "vid midnattstiden ljöd ett anskri: 'Se brudgummen kommer! Gån ut och möten honom.'" — Det ordet kan vi sammanknyta med ett annat: "Låtom oss alltså gå ut till honom utanför lägret och bära Hans smälek..." —

Vi skall alltså inte "gå ut" för att ordna en ny rörelse, en ny organisation eller nya församlingar. Nej, vi skall gå ut till honom — Jesus. —

Nu tycker du att det här blir inkonsekvent kanske? — Långt därifrån! Gud kommer nämligen inte kollektivt — han kommer och väcker upp *den enskilda människan*. Gud låter sig aldrig fastlåsas inom gränser som Bibeln icke känner till. Detta måste vi ha klart för oss. Den enda gräns som Bibeln känner till, är mellan Guds folk och världen. De barriärer som sedan byggs upp mellan de heliga är *mänskliga konstruktioner* och det är dessa mänskliga konstruktioner vi måste gå ut ifrån — Då börjar kampen, striden och nöden. Då får man göra samma upplevelser som Abraham när han skulle skiljas från Ismael: det blev splittring, strid i huset. — Det fanns inga möjligheter för Isak och Ismael att trivas under samma tak — inte sedan Isak blev med-

"Se. Brudgummen kommer."

LÄGRET" Vad innebär det ?

**Predikan av
Arne Imsen**

forts. från föreg. n:r

veten om sina rättigheter. — Det är nu som det var förr att den som är född efter köttet förföljer den som är född efter löftet. Så uppstod striden då och så uppstår splittringen i dag. —

Att gå utanför lägret innebär inte i första hand att jag begär utträde ur en religiös organisation, det betyder att jag försöker förverkliga Guds plan med mitt liv. Det är en fråga som rör kallelse och uppgift. Varje kristen ska dömas efter frihetens lag. Vi är var och en personligen ansvariga för våra handlingar. Om Gud säger att vi ska bryta kontakten med det nominella och formella, om den redan är andligen bruten då är det en fråga som främst berör lydnad för Ordet och vår kallelse.

DET ÄR EN KALLELSE TILL KORSFÄSTELSE MED KRISTUS

Att gå utanför lägret det är att gå ut till Jesus Kristus. Det är en mycket yttlig syn att tänka sig att man går ut, utanför lägret, bara därför att man lämnar en organisation och söker sig till Maranatavännerna. Du måste förstå att om vi bär på ondskans och elakhetens surdeg, så hjälper det inte vart vi går. Vi ska fira högtid med renhetens och sanningens osyrade bröd. —

Var fanns Jesus någonstans? Jo, utanför stadsporten. På samma sätt som syndofferskroppen brändes upp utanför lägret, så led Jesus döden utanför stadsporten. —

Vi skall gå ut till honom för att bära hans smälek. Allt kött skall brinna upp i smälekens eld utanför lägret.

Här möter du korset, min älskade vän.

Nu är det inte bara fråga om vad Han har gjort för dig — nu är det fråga om att du skall dö med Honom. Dö bort från det närvarande, dö bort från världen, dö bort ifrån synden. Att gå ut utanför lägret, betyder att bli korsfäst med Kristus. —

Där möter du bespottelsen, där möter du hånet,

där möter du ondskan. Men mitt i lidandet, medan du bär hans smälek får du fröjda dig i Honom. Du får offra lovets offer och mitt i smälekens eld fröjda dig över delaktigheten med Honom. Ensam med Jesus blir lovsången ren och klar — en frukt av läppar som prisar Hans namn. —

Skall du gå ut till Honom utanför lägret nu? —

Dina vänner kommer att varna och förebrå dig. De kommer att visa dig en lättare väg. De kommer att säga dig att du kan leva för Jesus och verka där du är. Inte behöver du vara så radikal — du kan ha en mera tolerant syn på de här tingen, kommer de att säga dig.

Men för Guds folk finns ingen lättare väg.

Vill du möta Jesus? Här är vägen — gå den.

BIBELSKOLA i Stockholm

den 14 okt.—12 nov.

På grund av lokalsvårigheter i samband med Viktoriasalens rivning begränsas tiden i år till 4 veckor och deltagarantalet till högst 75.

Anmälningarna, som skall vara inne före den 1 okt., sker på blankett i ett kommande nr av Midnattsropet, då också utförligare meddelanden lämnas.

**MARANATAFÖRSAMLINGEN
I STOCKHOLM**

Gån ut och möten honom!"

Anders B. Andersson:

KAMPEN GÅR VIDARE FÖR DEN LEVANDE TRON

Något om den äldre pietismen i Stockholm

1600-talets luthersk-kyrkliga ortodoxism och utpräglade renlärighetsnit åstadkom inga omvändelser. — En av vårt lands främsta kyrkohistoriska forskare, professor E. Linderholm säger: "Jag har trots allt sökande icke förmått leta upp ett enda exempel på en omvändelse under 1600-talets förra hälft." —

Ren lära är inte detsamma som andlig väckelse. —

Teologerna var visserligen skickliga debattörer och skarpsinniga polemiker som talangfullt nedsablade varje oliktankande och träffsäkert vederlade motståndarens varje argument, men ändra människornas livsföring det kunde de inte med sin förkunnelse. Prästerna var också durkdrivna affärsmän och fick på det sättet sitt inflytande över folket. Det var mycket vanligt att prästen bedrev egen krogrörelse invid kyrkan, där gudstjänstbesökarna före och efter gudstjänsten kunde äta och dricka — framför allt dricka. Själva var också prästerna i allmänhet stora rumlare. Det hindrade dem dock icke i deras prästerliga kall. Det enda som betydde något var att de hade den rena läran. Men några personliga omvändelser åstadkom, helt naturligt, inte deras predikningar.

● ● ●

I berättelsen om den äldre pietismens heroiska kamp för den levande tron mot detta synda- och sedefördärv, prästvælde och falsk förtröstan, möter vi också några av de mörkaste och mest vanhedrande kapitlen i Svenska Kyrkans historia. —

Denna historia kan främst läsas i protokollet från de rättegångar mot levande kristna ur alla samhällsklasser, som i de flesta landsändar blev allt vanligare vid 1700-talets början. Gudfruktiga män och kvinnor med brinnande hjärtan släpades inför rätta därför att de mot kyrkans villfarande läror och falska förtröstan på frälsning i sakramenten och i det korrekta iakttagandet av den kyrkliga ordningen, vågade frimodigt hävda Nya testamentets läror om den personliga omvändelsens nödvändighet, bättring från synden, och ett gudfruktigt leverne.

● ● ●

I Stockholm framträdde icke pietismen i sin utpräglade form förrän omkring år 1700. Vid Stockholms konsistorie sammanträdde den 3 september 1702 omtalade dess preses för första gången att åtskilliga personer i huvudstaden under sista tiden, med kamreraren ELIAS WOLKER i spetsen, onsdags- och fredagsaftnar brukade hålla sina "konventicula". —

Dessa sammankomster hade gått så till, att sedan en psalm sjungits hade någon läst ett kapitel ur Bibeln, som man sedan samtalat över. Sammankomsterna avslutades alltid med bön och sång. —

Konsistoriet nöjde sig denna gång med att ålägga dessa personer att framgent avhålla sig från dylika misstänkta sammankomster. —

Det dröjde dock icke så länge förrän man på nytt slog till mot Wolker, som trots förbudet fortsatte sin verksamhet med sammankomster i sitt hem och genom att sprida skrifter författade i pietistisk anda. Vid hans sida stod också, tillsammans med flera andra inflytelserika personer, en assessor Gerog Lybecker, han som senare — år 1717 — gav ut den första kristna sångsamlingen vid sidan om Svenska Kyrkans psalmbok: "Moses och Lamsens visor."

Anklagelserna mot Wolker var många och skiftande. — Han hade fallit på knä och bedit "såsom det föll honom in" och därvid helt avvikit från det av kyrkan fastställda böneformuläret. — Han hade sökt framhålla och försvara det andliga, allmänna prästadömet och därvid utfarit mot det ogudaktiga prästerskapet. — Han hade sagt att prästerna inhämtat sin lärdom vid universitetet av ogudaktiga lärare och världsliga teologer medan han själv sedan barndomen studerat i den helige Andes skola, o. s. v.

Rättegångarna mot Wolker och pietisterna i Stockholm fick till resultat att regeringen år 1713, efter framställning från kyrkoledningen fastställde att "ingen förmenades att hemma öva sin gudaktighet eller samla sina barn och tjänare till bön och åkallan, men att alla sådana sam-

Elias Wolker

mankomster förbjödos, där personer från andra hus, få eller många, sammankommo att förrätta någon andakt eller utlägga och förklara den heliga Skrift". — Därmed fick man begreppet "konventicula" bestämt, men däremot husandakten uttryckligen tillåten.

● ● ●

Trots förföljelser av olika slag, plågsamma rättegångar och pinande förhör viker inte pietismens män i Stockholm tillbaka. Allt fler sluter sig till dem. Hungern efter det levande brödet är stor. Som en eld sprider sig väckelsen från hjärta till hjärta, från hus till hus, från stadsdel till stadsdel och förföljelsens stormar tycks endast öka kraften och styrkan i denna brand. —

Män med stort inflytande grips också av väckelsen, upplever omvändelse och nyfödelse och sällar sig till den föraktade skaran. Där är myntmästare Lorens Carelberg, där är överstelöjtnant Cedersparre, där är arkiatern Urban Hjärne, greve Carl Gyllenstierna bland många, många andra och där är också den unge, oförskräckte skeppsholmsprästen Erik Tolstadius. —

Om denne sistnämndes intressanta och välsignelsebringande arbete ska vi berätta i nästa artikel.

ISRAEL... forts. från sid. 15

fördärvet med sina lögnpredikningar, där ligger penningmagnater, oljekungar, folkledare, snillen, diktatorer, skökor, mördare, där blandas kristusförkastarna i en enda gödselhög."

Det är vad Guds ord säger. Och du skall se, vad Gud har talat skall gå i uppfyllelse. —

Vi väntar dock inte Antikrist, vi väntar inte världskrig — vi väntar JESUS, han som skall frälsa oss undan den kommande vredesdomen. Vi är omvända för att tjäna den levande Guden, och för att vänta Hans Son från himmelen. —

Du kristne, som lever ett ljumt liv, vet att du blir fylld med Anden, att du får olja i lampan och i kärilet, så att du kan lysa som himlaljus i världen mitt ibland ett vrångt och avogt släkte.

Halleluja!

Världshändelserna är ackompanjemanget till det Maranatarop som gått ut över hela vårt land och över hela världen. Må det väcka oss alla att samla in den sista skörden innan Herren kommer. —

Snart kommer han som skall komma, och han skall icke dröja. När han kommer, skall han komma till oss som Frälsare. Och Han skall förvandla vår förnedringskropp, så att den blir lika hans härlighetskropp genom den kraft, varmed han ock kan underlägga sig allt.

En hälsning från Blekinge

Herren är trofast och bevarar de sina. Vi är en bönegrupp i Jämjö som beder och kämpar. Vi ser att Herren Jesus svarar på våra böner och giver seger. Det skall icke ske genom någon människas styrka eller kraft, säger Herren Sebaot. Sak. 4: 6.

Herren har givit oss detta löfte att få gå ut till människorna i detta län med det glada budskapet om hans underbara frälsning och räddning ifrån synd och det mörker som råder. —

Du som känner och har nöd för denna plats: Bed för oss att Herren sänder arbetare till sin vingård.

Fridshälsningar
Werner Strandberg
Jämjöslätt

MEDDELANDE

Syster SANNY LUNDGREN, Örebro, har flyttat till Borås för att hjälpa vännerna där. Syster Lundgrens adress är t. v. Gånghestervägen 59.

Harriet Rothén

"Medan dagen varar måste vi göra dens gärningar, som har sänt mig, natten kommer, då ingen kan verka." Joh. 9: 4.

Denna allvarliga uppmaning ger Jesus oss frälsta. O, hur skakande är ej detta! Vi ser i våra dagar den ena profetian efter den andra gå i uppfyllelse. Djävulen tycks härja som ald-

rig tillförne, för att förvilla så många som möjligt. Vi förstår av dessa tecken, att tiden här- efter icke är lång. —

— Natten stundar! —

"Varen därför ock I redo, ty i en stund då I icke väntan det, skall Människosonen komma." Matt. 24: 44.

Är våra hjärtan brinnande?

Är lampan i ordning?

Är vi vakna över vilka strålande tillfällen vi har varje dag till att vittna om vår underbare Jesus, som frälst oss och därigenom räddat oss från en evig död?

Griper vi dessa tillfällen?

Är vi ett levande vittnesbörd där vi går fram, om att Jesus lever och är allsmäktig?

Kristus har en gång segrat över Djävulens makt, och i Hans namn kan vi också vinna seger. Halleluja! — Vi måste kämpa hårt för att rädda så många själar vi kan, undan fördärvet, innan natten inbryter. Sedan kan ingen verka mer. —

Trots att det många gånger är motgångar och strider, är det underbart att få uppleva att Guds nåd är varje morgon ny och att var ny dag med Jesus är bättre än den dag som gick. Tack och lov! "Jag kommer snart, håll fast det du har så att ingen tager din krona." Upp. 3: 11.

MARANATA — Kom Herre Jesus!

Harriet Rothén
Värnamo

TÄLTMÖTEN I NORRKÖPING

(vid Saltängsgatan, mitt emot Strömsholmen)

VÄCKELSE- och UPPBYGGELSEMÖTEN hålles under tiden 5—17 september, tisdag—fredag 19.30, söndag 11.00, 15.00, 19.00.

Vittnen: ALF PETERSON, BJÖRNE ERIXON, AGNE BARK, ENOCH KARLSSON, DONALD BERGAGÅRD m. fl.

VÄLKOMMEN!

Maranataförsamlingen, Norrköping

GEMENSKAP eller GEMENHET?

Av Nils Westberg

"... en Herre." (Ef. 4: 5)

Den som behärskar en människa är den människans herre. Hur den behärskade än inför sig själv söker förklara sina handlingar och beslut som resultatet av en fri vilja, kvarstår ändå faktum, att han är styrd av någon, som är starkare än han själv. Den fjärrmanövrerade kraften kan vara dunkel, ogripbar och förkladd: ödestro, djupa inre drifter, speciella upplevelser, bundenhet vid något eller någon utanför det egna jaget. Men alltid styrs våra handlingar, våra känslor och tankar av inflytelser och kraftfält, som från utsidan av vårt medvetna jag är våra herrar.

DU ÄR STYRD. Frågan är bara av *vad* eller av *vem*.

Din och min omskrutna frihet är *begränsad till att överlåta oss åt ena eller andra makten*. Det gäller att välja *kraftfält*.

ETT HIMMELSKT MAGNETFÄLT.

För den enskilde liksom för församlingen av troende finns bara *en* verklig *Herre*, Jesus Kristus. Den kraft som omger Honom, verkar bara i *en* riktning: *in mot Honom själv*, mot centrum av Hans gudomliga natur. Han är den väldiga himmelska elektromagneten med hela Guds ström påkopplad och med makt att draga alla till sig. "Ingen kan komma till mig, om icke Fadern, som har sänt mig, drager honom; och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen." (Joh. 6: 44.) "Och när jag har blivit upphöjd från jorden, skall jag draga alla till mig." (Joh. 12: 32.)

Häller du ut järnfilspån på ett ark papper och utsätter spånen för påverkan av en jordisk magnet, skall du se, hur alla de små kropparna av järn ordnar sig i ett tydligt fält, ett mönster, där linjerna samlar sig *inåt* mot magnetens poler. Ju närmare magneten befinner sig, desto markantare blir denna *koncentration inåt mot kraftkällans centrum*.

Har du som enskild troende med den grupp du vill tillhöra kommit in i Jesu magnetfält, den obetvingliga, dragande kraften från den på korset upphöjde?

O, älskade vän, då skall du också genast märka, att du är inne i det fantastiska hopsamlande, som osett av världens ögon just håller på att ske i tiden. Det har pågått genom seklerna efter Golgata, ty ur skyn har den lyftande och bärande kraften tiderna igenom förlöst miljoner jordiska

små människospån ur deras kaotiska virvlar av onda makter och planlösa, demoniska nycker. Men överallt där Jesu inflytande får fritt spelrum, är samslingen inåt mot Honom så mycket mera koncentrerad *just nu*, ty Jesus är oss så mycket närmare nu, än när vi först kom till tro. Är det icke så i ditt liv?

I varje fall är Jesus så mycket *närmare i tiden, ty snart är Han på skyarna, halleluja!* Hur ropar icke varje brudesjäl för varje dag, medan det tättnar omkring oss: "Drag mig med dig! Med hast vilja vi följa dig." (Höga Visan 1: 4.)

"... EN HERRE..."

Där detta är ett faktum och icke en from slogan är *allt* underordnat det enda nödvändiga: *att förhärliga denne Herre*. Att påvisa Hans makts, Hans Ords och Hans löftens giltighet i dag ställer alla personliga och organisatoriska hänsyn åt sidan. Handlandet varje dag, enskilt eller i grupp, samlas efter Andens underbara och och meningsfulla mönster till en rätlinjig och mäktig förkunnelse av Jesu härlighet. Och på samma sätt som jordiska kroppar under magnetfältets inverkan inte bara själva riktas mot kraftmot kraftkällans centrum utan också blir magnetiserade av samma kraft, så att de i sin tur drar andra kroppar med sig, så verkar Kristus Jesus i vår tid i en oändlig, förlösande kedjereaktion genom människohavets mångskiftande massa, pris ske Gud!

Tyvärr har många kristna valt att icke låta sig dirigeras av den gudomliga, himmelska magneten utan av tusen små jordiska *magnater*. De har icke *en* Herre utan *många herrar*. Deras tillvaro är en ständig pendling mellan olika mänskliga dragplåster och smarta idéförsäljare, som överbjuder varandra i fyndiga metoder och argument. Några har till och med förrirat sig in på väckelsens arbetsfält i hopp om att snabbt kunna uppnå en andlig plattform att operera från på egen hand. Drömmen om att få spela den roll, som de av skilda anledningar inte fått chans till i sitt tidigare sammanhang, driver dem att närma sig nya marker, där utvecklingen verkar gå snabbt och bekvämt. Men de kommer aldrig in i *kraftfältet*, ty detta har aldrig varit deras strävan. De är inte ute efter att bli *behärskade* av väckelsen utan efter att *behärskas* den.

"STEVNET" I HAMAR 1967

Arne Imsen leder bibelstudium

Det var maranatomöten i Hamar den 15—23 juli. Vänner från fjärran och nära var samlade för att höra Guds Ord och dela det med varandra. Flera svenska vänner tog vägen över Hamar, och från Danmark kom det också några, som var med på avslutningsmötena.

Tre gånger dagligen var det möten. De två första var avsat- ta till bibelstudier, som hölls av Arne Imsen från Sverige och

Oskar Rylander. Svensken Björ- ne Erixon och Ola Kveven del- tog också i mötena.

De som hade samlats till den- na konferens hade kommit för att möta Jesus, och de mötte Honom. En del blev nog lite överraskade, för det var nog inte på det sättet de hade tänkt sig honom, som de nu fick se honom i flera genomlysande budskap. —

Mötena var heller inte van-

liga. Det var nämligen inte upp- byggelsemöten, utan väckelse- möten, som man fick vara med om. Och nu är det så att man inte blir så högröstad när man i ljuset av Guds ord ser sin egen svaghet, sina tillkortakom- manden och eländighet. Men desto äktare blir det jubel som sedan stiger upp från männi- skor, som får se vad de äger i Kristus. —

I sina bibelstudier tog Arne

De "beredvillighetens skor", i vilka de klampar efter sina tillfälliga idoler, har tyvärr för stort nummer. Bland dessa finner man dem som håller sig till "Paulus" eller till "Apollos" eller till "Cefas", (1 Kor. 1:12) och som oroligt satsar än på den ene och än på den andre väckelsear- betaren, alltefter som de tycker sig vara föremål för den enes eller den andres intresse eller upp- skattning.

Ack, denna väckelsens barlast! En dag lämpar den sig själv över bord ändå. Den kan icke ut- hårdas vågorna och sjön, halleluja! O, må den då

få sjunka djupt i nådens omätliga hav, så att den verkligen upplever, att väckelsen är Guds väldiga tidvattensvåg, som alla yrkesfiskare känner till och ingen privat swimmingpool, där man på sin höjd fångar guldfiskar!

O, Jesus, min HERRE och min GUD, intag Din tron i mitt hjärta, Du dess ende, rättmätige härskare, Du konungarnas konung och herrarnas Herre, given "åt församlingen till att vara ett huvud över allting — åt församlingen, ty den är hans kropp och är uppfylld av honom som uppfyller allt i alla". (Ef. 1: 22—23.)

Oskar Rylander

Imsen upp till behandling församlingen som den är karaktäriserad i Uppenbarelseboken. Dessa bibelstudier hade tydligt gjort ett djupt intryck på vännerna. —

Jag kom upp till Hamar på avslutningsmötena, och genom vännernas vittnesbörd kunde man se att de upplevt något särskilt, något som de inte var vana vid. Det genomgående var att längtan efter Guds ord hade blivit starkare, och man ville lära känna Jesus bättre. Men för att uppnå det, måste man lära känna sig själv. Rylander sade så träffande: "Vi har fått se många härliga bilder

av Jesus i den här veckan och längtan efter att få se Honom har blivit starkare." —

I den här atmosfären av Guds uppenbarelse blev man ärlig, och bekände. Björne Erixon sa att orden "Följ mig" hade blivit hans eget öde. Utan mänsklig säkerhet och trygghet är man fullständigt trygg tillsammans med Jesus.

I lördagskvällsmötet talade Imsen om andebedömningens plats och betydelse i och för församlingen. Likaledes talade han om betydelsen av att bli fylld med Anden så att var och en kan verka i det fördolda. "En vandring i Anden är en vandring i Guds Ord", sa han. I slutet av sin predikan talade han om nödvändigheten av att försaka sig själv och lida för Jesus och för andra. Han uppmanade ungdomen att inviga sina liv helt till Jesus Kristus. — Reaktionen på det gripande budskapet var spontan — mellan 15—20 kom fram för förbön. —

På söndagen, avslutningsdagen, blev vi ännu mer avklädda. På förmiddagen talade Arne Imsen om sändebreven i Uppenbarelseboken. Han skisserade de enskilda församlingarnas tillstånd och statuerade dem som exempel på nådatidens kristna. Han beskrev det apostoliska och efterapostoliska tillståndet i en församling: spontanitet kontra system.

I kvällens möte kom han med ännu ett genomlysande bud-

skap. Ut ifrån Ruts boks första kapitel talade han om en människas tillstånd när hon söker mätta sin andliga hunger och lösa sina problem med materiella ting, och om vilka konsekvenser det kan få. —

Man kände sig riktigt utblottad efter dessa möten. Man hade fått se sitt eget tillstånd av vanmakt. Finns det något hopp? Bibeln liknar Gud vid en krukmakare. Går ett kärll sönder gör han ett nytt kärll. Det var svaret Gud gav när Björne Erixon läste Jer. 18: 1—6.

Eystein Raude

Olav Kveven

TÄLTMÖTEN I HAMMARSTRAND

den 25 aug.—3 sept.

ERIK G. ERIKSON m. fl. vittnar.

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Agne Bark

ISRAEL I BLICKPUNKTEN

*Den stora vedermödan,
Antikrist och Jesu Kristi
tillkommelse*

Man kan säga om Israel — folket och landet — att de utgör själva jordens mittpunkt — jordens navel. Gud placerade Israel där som en förbindelselänk mellan Gud och den övriga folkvärlden. Israel skulle förmedla gudsuppenbarelsen när Jesus kom. Förbindelsen bröts när man förkastade Kristus. Korset restes där och där skedde också andeutgjutelsen. Därifrån utgick också de första förkunnarna av evangelium. Och en gång kommer Israel att förmedla gudsuppenbarelsen till hela den övriga folkvärlden. Jesus har sagt en gång för alla: frälsningen kommer från judarna. — Och därmed har han sagt att Israel står i en absolut särställning i folkvärlden och så skall det också förbli. Hos profeten Mika läser vi:

"Men det skall ske i kommande dagar att det berg där Herrens hus är, skall stå där fast grundat, ypperst bland bergen, och vara upphöjt bland andra höjder, och folk skola strömma dit upp. Ja, många hednafolk skola gå åstad och skola säga: Upp låt oss draga åstad till Herrens berg, upp till Jakobs Guds hus för att han må undervisa oss om sina vägar så att vi kunna vandra på hans stigar. — Ty från Sion skall lag utgå och Herrens ord från Jerusalem. Och han skall döma mellan många folk och skipa rätt åt mäktiga hednafolk, ända bort i fjärran land. Då skola de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skola ej mer lyfta svärd mot varandra och ej mer lära sig att strida. Och var och en skall sitta under sitt vinträd och sitt fikonträd, och ingen skall förskräcka honom, ty så har Herrens mun talat." Mika 4: 1—4.

Det skall alltså bryta in en ny tid — en ny tid utan järnridåer och utan judehat. —

"Så säger Herren Sebaot: Ännu en gång skall det ske att folk skola komma hit och många städers innevånare, och innevånarna i den ena staden skola gå till den andra och säga: Upp, låtom oss gå åstad och bönfalla inför Herren och söka Herren Sebaot, jag själv vill gå åstad. Ja, många folk och mäktiga

hednafolk skola komma och söka Herren Sebaot i Jerusalem och bönfalla inför Herren. Så säger Herren Sebaot: På den tiden skall det ske att tio män av allehanda tungomål, som talas bland hednafolken, skola fatta en judisk man i mantelfliken och säga: Låt oss gå med Eder, ty vi hava hört att Gud är med eder. Sak. 8: 20—23.

Detta är alltså den tredje fasen i Guds frälsningsplan enligt Jakobs tal i apostlamötet i Jerusalem.

När israeliska staten 1948 blev till hade alla andra stater ett vilddjur i sina riksvapen, men Israel hade den sjuarmade ljusstaken, helighetens gudomliga symbol. —

Jag skulle här vilja vidröra något av Daniels profetior om de sju årsveckorna och se hur fullkomligt allt stämmer överens.

"Sjuttio veckor äro bestämda över ditt folk och över din heliga stad, innan en gräns sättes för överträdelsen och synderna få en ände och missgärningen varder försonad och en evig rättfärdighet framhåvd, och innan syn och profetia beseglas och en höghelig helgedom bliver smord.

Så vet nu och förstå: Från den tid då ordet om att Jerusalem åter skulle byggas upp utgick, till dess en smord, en furste, kommer, skola sju veckor förgå; och under sextiotvå veckor skall det åter byggas upp med sina gator och sina vallgravar, om ock i tider av trångmål.

Men efter de sextiotvå veckorna skall en som är smord förgöras, utan att någon efterföljer honom. Och staden och helgedomen skall en anryckande furstes folk förstöra; men själv skall denne få sin ände i störtfloden. Och intill änden skall strid vara; förödelse är oryggligt besluten.

Och han skall med många sluta ett starkt förbund för en vecka, och för en halv vecka skola genom honom slaktoffer och spisofer vara avskaffade; och på styggelsens vinge skall förödaren komma. Detta skall fortgå, till dess att förstöring och oryggligt besluten straffdom utgjuter sig över förödaren." Dan. 9: 24—27.

Från Artsastas 20:de regeringsår gick det ordet ut, att Jerusalem skulle byggas upp och sex-tionio årsveckor därefter skulle en som var smord förgöras. Och det skedde exakt det år som var förutsagt — då dog Jesus — och den smorde blev förgjord. Så kom den anryckande fursten — nämligen Titus och hans härar — Jerusalem förstördes och folket blev förskingrat. Det är alltså en vecka som återstår för Israels folk än. Den har ännu ej inbrutit men det kommer snart att ske. —

Antikrist kommer att sluta ett förbund med många. Inte bara med Israel utan hela folkvärlden skall komma in under hans spira. Han upprättar ett globalt välde och ska stå som härskare över hela jorden. Han skall skapa enhet på tre fronter: politiskt, ekonomiskt och religiöst. Vi anar redan konturerna av detta. Vi ser det religiöst i Kyrkornas Världsråd, ekonomiskt i staternas gemensamma marknader och politiskt i de maktblock som i dag håller på att skapas, men den 70:de årsveckan återstår ännu för Israels folk. —

Det är någon som har sagt att då Jesus dog på Golgata stannade Israels klocka och församlingen blev istället bärare av gudsuppenbarelsen. När församlingens tidsålder sedan är slut, när den fullgjort sitt uppdrag och vunnit de själar som skall vinnas, kommer Gud återigen att ta sig an sitt gamla egendomsfolk och Israels klocka kommer på nytt att sättas igång. Jag tycker det är mycket gripande. —

Om Antikrists regeringstid läser vi hos profeten Daniel:

"Och denne skall upphäva sitt tal mot den högste och föröda den högstes heliga. Han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar, och de skola givas i hans hand under en tid och tider, och en halv tid. Men dom skall bli hällen och hans välde skall tagas ifrån honom och fördärvas och förgöras i grund men rike och välde och storhet, utöver alla riken under himmelen, skall givas åt den högstes heliga folk. Dess rike skall vara ett evigt rike och alla välden skola tjäna och lyda det." Dan. 7: 25—27.

Tid är 1 år, tider är 2 år och en halv tid är ett halvt år. Det är alltså under halva årsveckan, dess sista del, som Israel på ett speciellt sätt upplever sin nöddtid. —

Det talas då om en vedermöda så fruktansvärd, att det aldrig i historien funnits någon sådan:

"På den tiden skall Mikael träda upp, den store fursten som står såsom försvarare för dina landsmän, och då kommer *en tid av nöd vars like icke har funnits allt ifrån den dag då människor blevo till och ända till den tiden*. Men på den tiden skola av ditt folk alla de varda frälsta som finnas skrivna i boken." Dan. 12: 1.

"Vedermödan" står alltså i samband med juda-folket och icke i samband med församlingen. Vad gäller församlingen kan vi säga, att den alltid

har haft vedermöda i världen, då den varit smord och brukad av Gud. "Del i bedrövelsen" har Guds folk haft i alla tider. För judarna återstår nu en sista nöddtid men i samband med den skall Jesus uppenbaras som deras Frälsare, och det är detta vi läser om hos profeten Sakarja:

"Se, en dag skall komma, en Herrens dag, då man i dig skall utskifta byte.

Ty jag skall församla alla folk till strid mot Jerusalem; och staden skall intagas, och husen skola plundras och kvinnorna skändas. Och hälften av folket i staden skall föras bort i fångenskap. Men återstoden därav skall icke bli utrotad ur staden; ty Herren skall draga ut och strida mot de folken, såsom han stridde förr på drabningens dag.

Och han skall den dagen stå med sina fötter på Oljeberget, gent emot Jerusalem, österut; och Oljeberget skall rämma mitt itu, mot öster och väster, till en mycket stor dal, i det att ena hälften av berget viker undan mot norr, och andra hälften därav mot söder.

Och I skolen fly ned i dalen mellan mina berg, ty dalen mellan bergen skall räcka ända till Asel; I skolen fly, såsom I flydden för jordbävningen i Ussias, Juda konungs, tid. *Då skall Herren, min Gud, komma, ja, du själv och alla heliga med dig.*"

Hur fasansfull den tiden blir berättar profeten Jeremia:

"Och du skall profetera för dem allt detta och säga till dem:

Herren upphäver ett rytande från höjden, och från sin heliga boning låter han höra sin röst; ja, han upphäver ett högt rytande över sin ängd och höjer skördeskri, såsom en vintrampare, över alla jordens inbyggare." Jer. 51: 14. Joel 3: 16. Am. 1: 2.

"Dånet höres intill jordens ända, ty Herren har sak med folken, han går till rätta med allt kött; de ogudaktiga giver han till pris åt svärdet, säger Herren.

Så säger Herren Sebaot: Se en olycka går fram ifrån det ena folket till det andra, och ett stort oväder stiger upp från jordens yttersta ända.

Och de som bli slagna av Herren på den tiden skola ligga strödda från jordens ena ända till den andra; man skall icke hålla dödsklagan efter dem eller samla dem tillhopa och begrava dem, utan de skola bli gödsel på marken." Jeremia 25: 30—33.

Den här profetian har en tvåfaldig uppfyllelse. En efter 70 år och den andra efter 70×7 år. Det gör alltså 490 år. Det hör samman med tidsålderns avslutning, eftersom den 70:e veckan ännu återstår för Israels folk, och församlingen under nådens tidsålder har kommit in som en parentes i Israels historia. Folk efter folk och nation efter nation skall få "dricka ur kalken fylld med Guds vredesvin." —

De som bli slagna skall ligga som "gödsel på marken". — Jag citerar vad Gustaf F. Johnson sade: "Där ligger evolutionisterna, som visste mer om skapelsen än vad Jesus Kristus visste, där ligger högar av professorer, som var för lärda för att tro på Gud, där kastas om varandra liken av ofrälsta präster, som dragit sina åhörare i

forts. på sid. 9

Gud är god. Det är underbart att få tillhöra Jesus. Tänk att Gud älskade människorna så mycket att Han utgav sin egen Son för att vi skulle uppleva frälsning genom honom. När Jesus tog korset på sig tog han också våra synder och dog för våra synders skull. —

Jag blev frälst i en pingstförsamling i Kiruna, men jag längtade efter mer från Gud och då jag fick höra talas om Maranata gick jag dit, fastän jag inte riktigt visste vad det var för något. —

När jag sedan blev inkallad till flottan kom jag till Stockholm och började gå på mötena i Viktoriasalen. Gud talade till mig mäktigt och den längtan jag tidigare ägt efter att bli en helhjärtad kristen blev allt

GUD är GOD

starkare. Jag liksom inte riktigt orkade leva längre som jag hittills hade gjort. Jag fick nåd att på nytt ta emot Jesus. Det var det härligaste jag varit med om i hela mitt liv. Jag kunde knappast sova hela den första natten.

Sedan dess har Jesus lett mig dag efter dag. Nog har jag fått gå igenom prövningar och svårigheter, men Jesus har hjälpt mig igenom trots all min svaghet, halleluja! —

Du min vän, som inte ännu har tagit emot Jesus: Gud älskar dig! Han vill inte att du ska gå evigt förlorad. Även du kan bli frälst om du i ditt hjärta tror och med din mun bekänner Jesus vara Herre. Maranata!

Ulf Kulborg

Gud är densamme som fordom . . .

"En tillflykt är han, urtidens Gud, och här nere råda hans eviga armar."

Om man låter intryck och upplevelser mogna innan man behandlar dem, då får man en klarare bild av vad som passerat under år som svunnit. Det som följt oss som en grym parodi klarar och något stort och av evighetsvärde kommer in i bilden. —

Som pojke sändes jag ut i världen och fick som reskost 15 öre och några supar brännvin. Vandrade till fots från Jönköping till Hälsingborg och mönstrade in på ett segelfartyg, varpå följde upplevelser där drömmen om en lycklig framtid försvann bland bränningar och skär. —

Efter hemkomsten blev det hårda år under det spritdjävulen härskade över viljan och ständigt intalade mig att det fanns ingen hjälp. Men annandag jul 1923 smet jag in på Krönleins bryggeritomt på Oxtorgsgatan; där invid isladan böjde jag mina knän och ropade på Jesus, och då var hans eviga armar där och frälste mej. Denna tomt och byggnad i kvarteret Härolden blev sedermera inköpt och ombyggd av Filadelfia-församlingen, så jag var nog den förste som blev frälst på den platsen.

Då pingstförsamlingen ordnats blev jag med bland de första och deltog i sångarskaran, en tid fylld av salig hänförelse. Våra bönemöten glömmar jag aldrig; när vi slutat om kvällarna gjorde vi alla sällskap i spårvagnen till den längst bort boende och sedan troppade vi av en efter en, men vi ville vara samlade med varandra så länge som möjligt. Och resorna till Huskvarna med "trådrollatä-

get" (Gripenbergsbanan) var ett enda bönemöte på knä i kupeerna.

Dock — trots alla underbara upplevelser fick Fienden tag i mig och jag kom bort från de heligas gemenskap och upplevde några olyckliga år innan Jesu eviga armar på nytt fann mig då jag kom i kontakt med familjen Gösta och Bertha Svensson. Här var jag dagligen välkommen, vi som blev ett i Anden, det var Jesu närvaro som fyllde oss alla med en gudomlig atmosfär, vi fick uppleva att blodet till ett förenar Nya förbundets folk i sanning.

Därmed kom Maranata med i bilden och jag får vara med och vänta Jesu tillkommelse i den skaran om vilken Luther sade: där syndernas förlåtelse är, där är liv och salighet. Urtidens Gud är en underbar tillflykt — den hälsningen sänder jag förmäld med frid från Golgata till Midnattsropets läsare.

Erik Eidefjäll
Jönköping —

På bibelns första blad kan vi läsa om hur Gud skiljde ljustet ifrån mörkret ty han såg att ljustet var gott. Ljustet kallade han dag och mörkret fick namnet natt. Igenom hela bibeln kan vi se exempel på hur skiljandet har fortsatt.

Abram skiljdes också från sin släkt och från sitt land samt drog iväg till ett land som Gud skulle visa honom. Det var inte någon semesterresa som han skulle göra. Det var säkerligen förenat med både lidande och försakelse för Abrams del, men han var villig att gå, ty Gud hade sagt det. —

Med sig tog han sin brorson Lot, men det skulle åsamka honom en ny skilsmässa, ty Gud hade ju sagt att Abram skulle gå ut ifrån sin släkt. Det dröjde ej heller länge förrän strider begynte mellan Abrams och Lots herdar, men då förstod han att så här kunde det inte fortgå och så var skilsmässan från Lot ett faktum.

Då uppenbarade sig Herren för Abram, sedan Lot hade skiljt sig ifrån honom, och sade: Lyft upp dina ögon och se! Från den plats där du står mot norr, söder, öster och väster hela det land, som du nu ser skall jag giva åt dig och din säd för evärdelig tid. — Det var välsignelsen efter skilsmässan från släkten. Då byggde Abram ett altare och offrade åt Herren. —

I den tid vi nu lever möts man ofta av ordet skilsmässa, inte minst när det gäller sammanlevnaden människor emellan, inom äktenskapet och familjelivet för övrigt. Det har ju blivit modernt att skiljas, ty så gör ju de så kallade kulturmännskorna, utan tanke på alla oskyldiga barn som åsamkas ett stort lidande. —

Men över detta skiljande vilar icke Guds välbehag ty vad Gud

Synden skiljer — Blodet förenar

Av

OLLE CORNELIUSSON

Olle Corneliusson

har sammanfogat skall människan icke åtskilja. Matt. 19: 6.

Förening mellan olika föremål kan ju göras på olika sätt. Man kan ju t.ex. frysa ihop genom kyla, men den metoden betyder död. Det går också att smälta ihop genom värme och det talar ju om liv.

Den förening som tillkommer genom sann och varm kärlek med trohet som grund behöver inte brista, ty den är sammansvetsad genom smältmetoden,

och håller för påfrestningarna i livet. Gud är ju upphovet till all verklig kärlek i ordets rätta bemärkelse. —

Det var synden som gjorde att Adam och Eva blev skilda från det härliga liv de levt i gemenskap med Gud i lustgården. Det är samma orsak som åstadkommit en brytning av kontakten mellan dig min ofrälste vän och den Gud som har skapat dig. Det är alltså synden som skiljer dig ifrån gemenskapen med Gud, ditt livs ursprung, ty det är i Honom som vi rör oss och är till. —

Lever du då kvar i detta tillstånd under syndens värde, kommer det en dag då skilsmässan blir evig mellan dig och Gud.

Det behöver dock inte bli så utan Gud har gett oss en chans till förening och återknytande av kontakten genom sin son Jesus som blev gjord till synd för din och min skull. Genom Hans blod får vi mottaga rening och kraft till ett liv i seger.

"Han har nämligen utplånat den handskrift som genom sina stadgar anklagade oss och låg oss i vägen, den har Han skaffat undan genom att nagla den fast på korset." Kol. 2: 14.

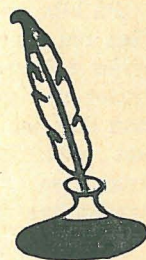
Vad kan då skilja dig ifrån Kristi kärlek min vän. Rom. 8: 35.

Ingenting kan utestänga dig från gemenskapen med Gud blott du lever i ständig kontakt med reningskällan i Jesu blod och förnyas dag efter dag genom den ende som bor i ditt sinne.

Då skall du också den dag då Jesus skall skilja fåren ifrån getterna med glädje lyssna till Hans ord! Kommen I min Faders välsignade, och tagen i besittning det rike som är tillrett åt eder från världens begynnelse.

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekreten

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Jag önskar er Guds välsignelse och framgång i arbetet med Midnattsropet, som jag är mycket begeistrad över. Det är bra att tidningen visar en klar och ren linje. Det tror jag också många sätter stort värde på. Världen bör ju veta var den har oss. Och det är lika viktigt att de kristna omkring oss verkligen också får veta det. Jag har funnit det synnerligen fängslande att läsa artiklarna om de andliga livsrörelsernas historia i Sverige. Det är stort att se vad Gud gjort förr och han är ju i dag densamme. —

I dag har vi inte tid att sälja oss till världsliga sysslor eller binda oss till det som lockar därute i världen. Predikaren hade rätt då han sade: "Allt är tomhet och ett jagande efter vind." — Må vår syn alltid vara klar, våra tankar skärpta, vårt tal rent och vår hjärtlighet oskrymtad. Herren Jesus kommer ju snart! —

Det är hemskt att se hur människorna låter sig luras och bedragas så att en lögn blir deras lycka, falska ideal deras förebilder.

Må evangeliet alltid vara vårt

rättesnöre och vår förkunnelse genomträngande och genomlysande så att alla ser sin egen ställning — ser var de befinner sig. — Lärarna har i vår tid en stor uppgift. Deras ansvar är stort. Hur skall människorna kunna se sanningen om ingen visar dem den? Må vi alla vara redo och rena, just sådana som Jesus vill att vi skall vara när Han kommer.

Eysteine Raude

ÄN IDAG JESUS frälser, helar och döper i Helig Ande

För omkring fyra år sedan började jag att läsa Guds Ord. Då jag en kväll ingenting hade att göra tog jag fram min söndagsskolorbibel och började läsa. Jag började på Bibelns första blad och blev förvånad och gripen över vad jag läste. Att Bibeln var så intressant hade jag inte vetat. —

Samtidigt som jag började läsa Guds Ord så bad jag också till Gud om en viss sak. En kväll bad jag med särskilt allvar och nästa dag fick jag bönesvar. Bönesvaret gjorde att jag med allt större iver fortsatte att läsa Guds Ord och bedja för varje dag. —

Då jag studerat Bibeln en tid kom jag också att läsa om evigheten, om himmel och helvete. Jag läste att syndiga människor inte skulle få komma in i Guds himmel och jag förstod att för mig var det helvetet som väntade. Då började jag bedja om att jag skulle bli frälst och få gå till himmelen.

En dag då jag var på mitt arbete kände jag en inre maning att jag skulle gå till ett möte för troende och där bekänna Jesu namn. Jag fick också samtidigt en förvisning i mitt hjärta att

Gud ville fylla min själ med något underbart. — Men någon förvisning om frälsning fick jag inte förrän jag kom med i ett Maranathamöte. Där gick ljuuset upp i mitt hjärta. —

En vecka senare blev jag döpt i vatten och strax efter blev jag döpt i den helige Ande. Då jag upplevde Andens dop fick jag kraft att bli ett Jesu vittne. —

Jag hade en svår inflammation i mina ögon då jag blev frälst. Jag bad en broder att bedja för mig att jag skulle bli helad. Två troende bröder lade då sina händer på mig och bad trons bön och Jesus helade mina ögon, halleluja!

Nu väntar jag på Jesu andra tillkommelse och jag gläder mig över att jag snart skall för evigt vara förenad med Jesus.

Lennart Lundin

MRM 45. Bertha Svensson sjunger till piano, gitarr och trummor: *Ikke heller jag fördömer dig/Den dyrbara pärlan/Han är liljan uti dalen/Jesus du min vän.*

TORVID PEDERSEN og CHARLES TØNDER

HEP 153. Jeg er Kongens barn/Har du prøvet å tro på din Frelser/Det lysner nu, det grrr av dag/Hver synd naglet fast.

HEP 159. Herren är min hyrde/Nu er jeg fri og lykkelig/Men Han er såret/Han elsker meg, jeg er så glad.

HEP 169. Vekter hvor langt på natt/Vil du tro/Høyt vi priser Jesus/Jesus fra Nasaret har vunnet.

HEP 193. Fader vår/Hans banner over oss er kjærlighet/Kom bli med på himlens veg/Underfull Du er, kjære Jesus.

HEP 224. Jesus er en trofast venn/Min Jesus kjær selv holder roret/ Å, så herlig å vite hva Jesus har gjort/Davids 150 salme.

HEP 185. Himmelsk jubel/Jeg har en bolig/Navnet over alle navn/Min store Gud.

EYSTEIN RAUDE, gitarsolo
HEP 238. Jesus, Du som fyller alt i alle/I Egyptens mørke/In the Garden/My God is real.

MRM 30. I Egyptens mørker/Gud har älskat världen/Mannen Jesus/Han är densamme i dag. Sång av Eystein Raude till eget gitarrackompanjement.

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

MRM 46. Marita Hammar sjunger till piano, gitarr och trummor: *Käre Jesus jag kommer till dig/Hela vägen gå/Han lever/Det skall bli värt sitt pris.*

MEP 3. Jag är nu på väg till himlen/Giv Honom allt/Underbara land/Varför ängslas du. Sång av Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MRM 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duett-sång av Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MEP 1. Neither do I condemn thee/Light guiding me/That lonesome Valley/Is there Blood upon Yours hands. Sång av Ralph Hart, Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MEP 2. Vi är på resa till fridens land/Skall du få vara med/Många år jag gick på syndens stig/Tänk för dig som vandrar utan Gud. Sång av Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MRM 47. Falköpingstrion sjunger tillsammans med Kurt och Roland: *Ljuvligt och kärleksfullt/Som en härlig gudomskälla/Mamma är det långt till himlen?/Till himlens land.*

MRM 48. Vivian Mårtensson sjunger till hammodnorgel, gitarr och bas: *Din nåd är mig nog/Golgota under/O, jag längtar att en gång få vara där/Jag aldrig kan ångra.*

Klipp här och sänd in kupongen i dag —————

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

..... st. LP-skiva LP 101 (Från väckelsetältet).
Pris 25:—.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och
porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

FRÅN TÄLTMÖTENA I NORRLAND

Vi upplever i sanning Guds särlaregn. Jag tror inte vi behöver vänta på bättre tider att evangelisera utan fastmer; "NU är den välbehagliga tiden..." —

Avslutningsmötena i Boden skall vi sent glömma — Gud var med och välsignade på ett underbart sätt. Tältet var så gott som fullsatt av både syndare och fromma. Många väcktes ur sin andliga slummer och mötte den uppståndne. Vi har även haft friluftsmöten och dessa har samlat särskilt mycket folk. Det finns möjligheter för en oerhörd framgång men som oftast, så saknas det arbetare. Många åkte 15—20 mil för att vara med på mötena, och det är stort att se det intresse och den längtan som finns. —

I Luleå upplevde vi redan från början att Herren ville något särskilt. —

Tältplatsen som vi hade fått oss tilldelad låg ett par kilometer utanför staden och vi tyckte den var avsidet och olämplig att resa tältet på, men genom Guds förunderliga ledning fick vi en väldigt bra skolgård mitt i sta'n. Mänskligt sätt var det omöjligt att på så kort tid få alla de tillstånd som är nödvändiga och att få resa tältet så i centrum av en storstad. Men vi beslöt i ett avslutningsmöte i Boden att bedja för saken och särskilt för Skoldirektören i Luleå, som avgjorde frågan. Och ära vare Herren, Gud hörde vår bön!! På måndagen, alltså två dagar innan mötenas början, avgjordes saken på mindre än en timme. Vi fick muntliga löften och tältet kunde resas. Vi får tro enkelt och barnsligt på Gud.

Mötena pågår för fullt, unga och äldre från skilda håll i Sverige sjunger och vittnar tillsammans med oss. Mycket folk är samlade i mötena och vi upplever att Gud stadfäster Ordet.

RUNE GELINDER

Vänner som vill vara med och ekonomiskt stödja dessa mötesserier i Norrland kan sända sina offer till Maranataförsamlingens evangelistkassa, Swärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG. Postgiro nr 44 10 05.